

ikke er, om man har Raad til at anvende Udgifter. Spørgsmaalet er snarere, om man har Raad til at lade være med at anvende dem, det gælder om mange Udgifter, der tjene til at ophjælpe Erhvervs-livet paa forskellig Maade. Jeg tror, det under de tidligere Højreministerier er gaaet mange Rigsdagsmænd saaledes, at naar de ere fremkomne med Ønsker og Krav, om hvilke de bedst vidste, at de vare højst nødvendige for at fremhjelpe det økonomiske Liv, have de ikke faaet det ført igennem, og jeg tror, at det har været i hvert Fald i mange Tilfælde af politiske Grunde. I de Kredse, hvor der var en stærk Højreminoritet, hvor der var Udsigt til, at der kunde opnaas noget ved saa at sige at chikanere Rigsdagsmanden, skete det meget ofte, at han ikke fik de Bevillinger og Ønsker ført igennem, som han gerne vilde have, og saa var der maaske bedre Haab om, at der kunde blive valgt en Højremand en anden Gang. Nu have vi jo faaet et Venstreministerium, og nu ønske vi i høj Grad at faa de forskellige Krav gennemførte, og nu var det jo ret trist, om vi heller ikke nu kunde faa dem førte igennem. Vi haabe ikke, at Sparsommelighedene skal gaa saa vidt, at de virkelige berettigede Ønsker og Krav ikke kunne blive gennemførte. Jeg er for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, at der kan spares paa mangfoldige Punkter, og jeg skal nævne nogle enkelte. Det er særligt fremhævet, at vort Trafikministerium kostede mange Penge. Hvis man her kunde paapege enkelte Punkter, hvor der kunde spares, vilde det derfor være særdeles godt. Paa Gedserbanen f. Eks. gaar der i begge Retninger, hver Morgen, først et Iltog og siden et Eksprestog. Fra Kjøbenhavn gaar der et Iltog Kl. 9³⁵, og det kommer til Masnedsund Kl. 12,5; godt en halv Times Tid efter gaar Eksprestoget, som kommer paa samme Tid til Masnedsund. I den anden Retning er Forholdet det samme. Det er ordnet saaledes af Hensyn til den gennemgaaende Trafik. Jeg tror, at man meget godt kunde spare et Tog i hver Retning, det har neppe det mindste at sige, om man kommer det Kvarter senere. De rejsende her ere enten lystrejsende, som have Lyst til at besøge et eller andet, eller forretningsrejsende, der komme i alle Tilfælde, eller Folk, som bruge denne Route, fordi de ere bange for den store Sejlands Trelleborg—Sassnitz. De gennemgaaende rejsende kunne vistnok uden Skade holde ved Næstved, Køge, Roskilde, hvor Iltoget standser. Der vilde vist være spa-

ret ikke saa lidt Aaret igennem, hvis man hver Dag sparede et Tog i hver Retning. Der er ogsaa et andet Punkt, hvor der muligvis ogsaa kunde spares; det findes under Indenrigsministeriets Budget. Der findes en Bevilling til teknisk Skole i Horsens, hvortil Staten skal bidrage 39,000 Kr. Hele Skolen skal koste 144,000 Kr. Jeg ved ikke, om det specielt i dette Tilfælde er for meget, men 144,000 Kr. forekommer mig at være en meget stor Sum til en saadan Skole. I det hele taget kunde der vistnok spares noget ved Anlæget af de tekniske Skoler rundt omkring. Man kan ikke komme i den mindste Provinsby, uden at den har en teknisk Skole, der som oftest er et helt Palads, der overstraalet de andre Bygninger i Byen. De ere rimeligvis blevne byggede saa flotte, fordi man har faaet Statstilskud til dem; jo højere Udgiften kommer op, desto større bliver Statstilskuddet. Det forekommer mig, at der her var en Anledning til at vise nogen Sparsommelighed. Under Kultusministeriet er der forlangt en Bevilling paa 210,000 Kr. til en Bygning til Statens Lærerkursus. Det er efter min Mening ogsaa en ret stor Bevilling. Der er maaske nogen Mulighed for, at man kunde benytte en af de forskellige Bygninger, Staten allerede har. Den har f. Eks. en Kaserne i Kronprinsessegade, og en paa Toldbodvej, og den faar ledig det tidligere Sætatens Hospital. Der kunde derfor være Anledning til at tage under Overvejelse, hvorvidt nogle af disse Bygninger kunde benyttes til saadanne Formaal. Naar der nu spares paa saadanne Punkter, kunde der maaske ogsaa falde lidt af hist og her til enkelte Rigsdagsmænd, som have nødvendige Krav at faa fyldestgjorte i deres Kredse. Jeg skal saaledes nævne, at vistnok samtlige lolland-falsterske Rigsdagsmænd i Fjor indbragte en Adresse, støttet af 2,000 Underskrifter fra Lolland-Falster, om forbedrede Færgforhold ved Guldborg. Det blev ikke til noget i Fjor med Bevillingen. Vi ønskede den Gang 50,000 Kr., nu vilde vi være glade ved blot at faa 30,000 Kr. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage dette under velvillig Overvejelse.

Jeg skal dernæst omtale en anden Ting, som vel ikke har noget med nogen Bevilling at gøre, men man har jo nu en Gang under Finanslovens Behandling Lov til at omtale forskellige Ting. Det er en Sag, jeg tidligere har berørt, og som angaar Krigsministeren. Den højtærede Krigsminister er en Mand, som har gjort sig overordentlig fortjent ved sin store Huma-